

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 26. července 2018 odvolání obžalovaného P. Z., narozeného xxx, trvale bytem xxx xxx, xxx, nyní ve vazbě ve Věznici xxx – xxx, bez trvalého pracovního poměru, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. května 2018, sp. zn. 46 T 41/2015 a rozhodl,

t a k t o :

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného **z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í:

Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 24. května 2018, sp. zn. 46 T 41/2015 byl obžalovaný P. Z. shledán vinným ze spáchání pokračujícího zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že:

- I. v souvislosti s uzavřenou smlouvou o dílo ze dne 11.04.2012 v xxx, která spočívala v kompletní dodávce stavby střechy na rodinném domku ve xxx xxx, na kterém po kompletním zhotovení a předání díla vázla splatná pohledávka ve výši 130.000,- Kč, přesvědčil poškozeného M. N. o své solventnosti a dne 26.07.2012 v xxx vystavil poškozenému M. N., jako živnostníkovi, IČ: xxx, nekrytou směnku na částku ve výši 130.000,- Kč, čímž v poškozeném vzbudil přesvědčení o jeho skutečné schopnosti dluh uhradit a následně dne 17.08.2012 v xxx pod záminkou nutnosti dofinancování stavby díla a následné úhrady celé pohledávky, podvodně vylákal na M. N., jako fyzické osobě finanční částku ve výši 50.000,- Kč a to formou smlouvy o půjčce se splatností do 25.12.2012, zajištěnou opět nekrytou směnkou na uvedenou částku, přestože si musel být vědom toho, že v inkriminovaném období byla proti němu vedena řada pravomocných exekučních řízení a nebyl schopen své závazky splácet, tudíž že nebude moci splatit ani závazky nové, přes ujišťování o bezproblémové úhradě závazku vůči poškozenému tento ve stanoveném termínu ani z části nesplatil, následně s poškozeným přestal komunikovat a stal se nekontaktní, čímž způsobil poškozenému M. N., nar. xxx, trv. bytem xxx-xxx xxx, xxx škodu ve výši **50.000,- Kč** a subjektu **M. N.**, IČ: xxx, se sídlem xxx xxx, xxx škodu ve výši **130.000,- Kč**,
- II. dne 05.09.2012 v xxx–xxx, ul. xxx xxx xxx, pod legendou zprostředkování prodeje přízemního bytu situovaného na adrese xxx–xxx, xxx xxx xxx ve velikosti 3+1 a ploše 100 m², vylákal od poškozeného V. A. částku ve výši 300.000,- Kč a dále dne 14.05.2013 v xxx–xxx, ul. xxx xxx xxx, pod legendou zprostředkování prodeje bytu vylákal od poškozeného V. A. částku ve výši 400.000,- Kč, která měla sloužit společně s částkou již předanou jako záloha na byt situovaný na adrese xxx, xxx. xxx xxx, 1. nebo 2. patro, o velikosti 4+1, 150 m², kdy svoji důvěru v poškozeném umocnil tím, že mu dne 14.05.2013 vystavil směnku vlastní na částku ve výši 700.000,- Kč s datem splatnosti 30.05.2013 pro případ, že by se převod bytu neuskutečnil, přičemž si byl předem vědom, že k převodu vlastnických práv k bytu nedojde, jelikož ani nebyl v pozici, která by ho k tomuto konání opravňovala, žádnou z jím nabízených nemovitostí nezajistil a pro poškozeného se stal nekontaktní, tímto způsobem vylákané finanční prostředky

do současné doby nevrátil a použil je pro svoji potřebu, čímž způsobil poškozenému V. A., nar. xxx, trv. bytem xxx xxx xxx, xxx xxx-xxx škodu ve výši **700.000,- Kč**,

III. dne 17.05.2013 uzavřel v sídle společnosti Sxxx xxco, s.r.o. na adrese xxx-xxx, xxx xxx xxx s xxx J. K., nar. xxx Rámcovou kupní smlouvu na dobu určitou do 31.12.2013 a zároveň signoval ve stejný den listinu zvanou Osobní záruka, v níž prohlásil, že veškeré neuhrazené závazky firmy Z. vůči poškozenému převezme a uhradí, v souladu se specifikovanou smlouvou pak odebral materiál v celkové hodnotě 92.155,- Kč, přičemž zboží odebral s cílem ho nezaplatit, jelikož věděl, že vzhledem ke svým finančním možnostem svého závazku uhrazení těchto finančních prostředků není a nebude schopen dostát, vzniklou škodu tak do současné doby neuhradil, byť byl k tomu dne 04.10.2013 písemně vyzván, a takto získané finanční prostředky použil pro svoji potřebu, čímž způsobil poškozenému J. K., nar. xxx, trv. bytem xxx xxx xxx, xxx xxx-xxx škodu ve výši **92.155,- Kč**,

IV. po předchozí telefonické domluvě, kdy sám kontaktoval poškozenou J. S. s nabídkou na rekonstrukci bytového jádra s tím, že je schopen práci vykonat za výhodnějších podmínek než společnost RAWAK, vylákal dne 08.07.2013 v době kolem 15:00 hod. v xxx-xxx, u. xxx xxx, v prostorách restaurace xxx xxx zálohu na zhotovení výše specifikovaného díla ve výši 50.000,- Kč s tím, že se zavázal do 10.07.2013 začít s pracemi, když se tak nestalo, poškozená ho několikrát telefonicky kontaktovala, kdy reagoval vždy výmluvami, nakonec jí podepsal jím vypsanou směnku na částku ve výši 50.000,- Kč, kde stanovil datum splatnosti na 10.08.2013, do současné doby neprovedl žádnou ze sjednaných prací, zálohu na dílo nevrátil a použil pro vlastní potřebu, přičemž si byl od začátku vědom, že vylákané finanční prostředky použije k jinému, než deklarovanému účelu a musel vědět, že nebude moci dostát svému závazku dílo zhotovit nebo finanční prostředky vrátit, neboť v inkriminované době byl prokazatelně v tíživé finanční situaci, čímž způsobil poškozené J. S., nar. xxx, trv. bytem xxx xxx, xxx xxx-xxx škodu ve výši **50.000,- Kč**,

V. dne 13.09.2013 v dopoledních hodinách v xxx-xxx, ul. xxx, vylákal od poškozeného T. M. pod legendou zprostředkování prodeje jeho vozidla za částku 70.000,- Kč osobní motorové vozidlo Škoda Octavia, RZ: xxx, zelené barvy, r.v. xxx, které poškozenému do současné doby nevrátil ani nezaplatil smlouvenou částku a dále dne 13.09.2013 v AK v xxx, xxx xxx vylákal na poškozeném T. M. částku ve výši 150.000,- Kč, která měla sloužit společně s částkou již uvedenou jako záloha na koupi bytu, který se měl nacházet na adrese xxx, ul. xxx xxx xxx, přičemž důvěru v poškozeném umocnil sepsáním Smlouvy o půjčce z téhož dne s datem vrácení do 15.11.2013, do současné doby finanční prostředky ani vozidlo nevrátil, peníze použil pro svoji potřebu, přičemž si byl od začátku vědom, že vylákané finanční prostředky použije k jinému, než deklarovanému účelu, neboť on ani nikdo z jeho příbuzných nemá nájemní ani jiný smluvní vztah k jím nabízené nemovitosti a navíc byl v tíživé finanční situaci, čímž způsobil poškozenému T. M., nar. xxx, trv. bytem xxx xxx, xxx xxx-xxx škodu ve výši **220.000,- Kč**,

VI. poté, co získal důvěru poškozené M. L., pod legendou možného získání vlastnických práv k bytu po své babičce, který se nachází na adrese xxx, xxx xxx xxx, v rámci privatizace bytů, k jehož odkoupení do osobního vlastnictví mu chybí pouze nepatrná část z konečné ceny bytu, od ní vylákal dne 01.10.2013 v xxx-xxx xxx, u OC xxx xxx částku ve výši 50.000,- Kč, poté, co

ji ubezpečil o tom, že pokud mu půjčí finanční částku na doplacení stavebního materiálu na jedné z rozpracovaných staveb své firmy, zašle jí na bankovní účet finanční prostředky z ukončeného stavebního projektu, který realizuje, od ní vylákal dne 08.10.2013 v xxx-xxx, xxx xxx částku ve výši 40.000,- Kč a dále dne 10.10.2013 v xxx-xxx, xxx xxx částku ve výši 10.000,- Kč, poškozené vystavil na výše uvedené částky nekryté směnky, čímž v ní vzbudil přesvědčení o jeho skutečné schopnosti dluh uhradit, kdy jí po několika urgencích vrátil pouze částku ve výši 10.000,- Kč, čímž způsobil poškozené M. L., nar. xxx, trv. bytem xxx xxx, xxx xxx-xxx škodu ve výši **90.000,- Kč**,

- VII. dne 04.11.2011 v úmyslu se obohatit, podepsal na benzinové stanici Shell, v katastru obce xxx s poškozeným M. R. dvě Smlouvy o půjčce peněz ve výši 1.000.000,- Kč a 700.000,- Kč a dvě směnky na částky 1.000.000,- Kč a 700.000,- Kč a převzal hotovost ve výši 1.700.000,- Kč za převod nemovitosti (*b.j. č. xxx na adrese xxx xxx, xxx*), kterou měl vlastnit, kdy částka ve výši 700.000,- Kč byla určena na rekonstrukci této jednotky a částka 1.000.000,- Kč za následný převod této nemovitosti, přestože neměl k nemovitosti dispoziční právo, k převodu nemovitosti do současné doby nedošlo a tímto jednáním způsobil škodu poškozenému M. R., nar. xxx, trv. bytem xxx xxx xxx, xxx xxx-xxx, ve výši 1.500.000,- Kč (*200.000,- Kč skutečně do rekonstrukce investoval a uvedený byt získal do nájmu*),
- VIII. dne 20.09.2013 v xxx, xxx xxx xxx, v provozovně spol. Nxxx xxxg, a.s. (*v současné době spol. Rxxx xxxT, a.s.*), jako fyzická osoba podnikající pod obchodním jménem P. Z. se sídlem xxx xxx, xxx, IČ: xxx, v postavení nájemce, s úmyslem se obohatit, uzavřel s uvedenou společností leasingovou smlouvu č. 18/2013 na dlouhodobý pronájem s následnou koupí na osobní motorové vozidlo tovární značky Porsche Cayenne Turbo 9PA, RZ: xxx, r.v. xxx, barva černá metalíza, VIN: xxx, v pořizovací ceně 279.000,- Kč, kdy při jejím podpisu uhradil mimořádnou splátku ve výši 69.750,- Kč, předmětné vozidlo téhož dne převzal, pravidelné splátky nehradil a předmět leasingu v rozporu s uzavřenou smlouvou následně prodal, čímž poškozené společnosti způsobil škodu ve výši 209.250,- Kč a dále dne 07.10.2013 na téže místě s uvedenou spol. Nxxx xxxg a.s., s úmyslem se obohatit, uzavřel leasingovou smlouvu č. 20/2013 na dlouhodobý pronájem s následnou koupí na osobní motorové vozidlo tovární značky Ford Mondeo 2.0 D FMBA1, RZ: xxx, r.v. xxx, barva modrá tmavá, VIN: xxx, v pořizovací hodnotě 79.000,- Kč, kdy při jejím podpisu uhradil mimořádnou splátku ve výši 15.800,- Kč, předmětné vozidlo téhož dne převzal, pravidelné splátky nehradil a předmětné vozidlo dosud nevrátil, čímž poškozené společnosti způsobil škodu ve výši 63.200,-Kč, takže celkově způsobil škodu poškozené společnosti RXXX XXXT a.s., IČ: xxx, se sídlem xxx xxx xxx, xxx xxx - xxx ve výši **272.450,- Kč**,
- IX. dne 23.4.2013 podepsal v xxx, xxx xxx Smlouvu o dílo č. 1/2013 s ing. T. R., MVDr. B. T. a L. T. , ohledně výstavby rodinného domu na pozemku parc.č. xxx, xxx, xxx, xxx, které se nachází v k.ú. xxx u xxx, ve které se zavázal provést výstavbu rodinného domu v celkové výši 3.286.874,- Kč a na základě této smlouvy o dílo mu byla poskytnuta dne 23.04.2013 zálohová platba ve výši 230.000,- Kč na základovou desku domu, dne 07.05.2013 zálohová platba ve výši 28.000,- Kč na vyklizení pozemku, dne 07.05.2013 zálohová platba ve výši 350.000,- Kč a dne 09.05.2013 zálohová platba ve výši 350.000,- Kč, které měly být určeny na skelet a na vnitřní příčky domu, přičemž tyto zálohové platby, byly zaslány z bankovního účtu Ing. T. R., č. účtu xxx na bankovní účet č. xxx, který byl ve smlouvě o dílo č. 1/2013 uvedený jako účet obžalovaného, přičemž jediným disponentem a majitelem tohoto účtu byla přítelkyně

obžalovaného M. O., nar. xxx, která dne 23.04.2013 vyzvedla z tohoto účtu částku ve výši 160.000,- Kč, dne 24.04.2013 částku ve výši 60.000,- Kč a dne 09.05.2013 částku ve výši 720.000,- Kč, vše na pobočce ČSOB, a.s., Praha-Vinohradská 167, tyto finanční prostředky předala obžalovanému, který je použil nezjištěným způsobem a zbývající částku ve výši 18.000,- Kč si M. O. ponechala, neboť ji obžalovaný tuto částku dlužil, obžalovaný výstavbu rodinného domu do řádně a včas nezapočal, jen nechal v období od 13.05.2013 do 24.05.2013 provést stavební společnost K-xxxe s.r.o., se sídlem xxx xxx, na pozemcích T., odstranění skřívky ornice, přičemž tyto stavební práce nebyly do dnešního dne obžalovaným uhrazeny, zálohové platby nebyly Ing. T. R. vráceny i přes písemné urgencye, čímž způsobil poškozené Ing. T. R. (roz. T.), nar. xxx, trv. bytem xxx xxx, xxx xxx škodu ve výši **958.000,- Kč** a poškozené společnosti **K - xxxe s.r.o.**, IČ: xxx, se sídlem xxx xxx, xxx škodu ve výši **13.175,- Kč**,

X. dne 26.03.2013 v xxx, ul. xxx xxx jako prodávající uzavřel se společností FXXX xxxí xxx s.r.o. Kupní smlouvu č. 840312/0506 na nákup osobního automobilu tov. zn. AUDI A3, RZ: xxx, VIN: xxx za částku 80.000,- Kč, která mu téhož dne byla předána a téhož dne uzavřel Smlouvu nájemní na pronájem výše uvedeného osobního automobilu od 26.3.2013 do 10.09.2013, ve které se zavázal, že bude řádně platit nájemné, přičemž věděl, že toto hradit nebude a předmětné vozidlo prodá, následně vozidlo prodal J. D., nar. xxx, ačkoli věděl, že k tomuto vozidlu má pouze užívatelské právo vyplývající z výše uvedené nájemní smlouvy, čímž způsobil poškozené společnosti **FXXX xxxí xxx s.r.o.**, IČ: xxx, se sídlem xxx xxx, xxx xxx-xxx škodu ve výši nejméně **87.300,- Kč**,

XI. dne 24.01.2012 vylákal v xxx, ul. xxx xxx od poškozené J. D. pod legendou zajištění finančních prostředků na nákup materiálu na dostavbu neustanoveného hotelu v Karlových Varech částku ve výši 200.000,- Kč, o čemž spolu sepsali Smlouvu o půjčce ze dne 24.01.2012, přestože si byl vědom toho, že není v jeho reálných možnostech půjčku uhradit, jelikož v inkriminovaném období byla proti němu vedena řada pravomocných exekučních řízení a nebyl schopen své závazky splácet, čímž způsobil poškozené J. D., nar. xxx, trv. bytem xxx xxx, xxx xxx-xxx –xxx škodu ve výši **200.000,- Kč**,

a výše popsány útoky způsobil celkovou škodu ve výši 4.363.080,- Kč.

Za shora uvedený zločin nalézací soud uložil obžalovanému podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců a podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku jej pro výkon tohoto trestu zařadil do věznice s ostrahou. Dále byl obžalovaný zavázán povinnostmi podle § 228 odst. 1 tr. řádu zaplatit náhradu škody poškozeným M. N., nar. xxx, trvale bytem xxx xxx, xxx xxx, ve výši 180.000,- Kč, V. A., nar. xxx, trvale bytem xxx xxx xxx, xxx xxx - xxx, ve výši 700.000,- Kč, SXXX xxxo s.r.o., IČO: xxx, se sídlem xxx xxx xxx, xxx xxx, ve výši 92.155,- Kč, J. S., nar. xxx, trvale bytem xxx xxx, xxx xxx - xxx, ve výši 50.000,- Kč, T. M., nar. xxx, trvale bytem xxx xxx, xxx xxx - xxx, ve výši 150.000,- Kč, M. L., nar. xxx, trvale bytem xxx xxx, xxx xxx - xxx, ve výši 90.000,- Kč, M. R., nar. xxx, trvale bytem xxx xxx xxx, xxx xxx - xxx, ve výši 1.500.000,- Kč, **K - xxxe s.r.o.**, IČ: xxx, se sídlem xxx xxx, xxx xxx, ve výši 13.175,- Kč, Ing. T. R. (roz. T.), nar. xxx, trv. bytem xxx xxx, xxx xxx, ve výši 958.000,- Kč, **FXXX xxxí xxx s.r.o.** IČ: xxx, se sídlem xxx xxx, xxx xxx - xxx, ve výši 87.300,- Kč, J. D., nar. xxx, trv. bytem xxx xxx, xxx xxx-xxx – xxx, ve výši 200.000,- Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný řádně a včas odvolání, které odůvodnil prostřednictvím svého obhájce a odvolání směřovalo do výroku o vině i trestu. Obžalovaný napadenému rozsudku vytknul nesprávnost rozsudku soudu ve všech výrocích o vině obžalovaného, tj. ve výrocích I. až XI. rozsudku, kterou obhajoba spatřuje především v tom, že obžalovaný byl neprávem shledán vinným spácháním pokračujícího zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) tr. zákoníku. Obhajoba má za to, že v průběhu hlavního líčení nebyl obžalovanému prokázán úmysl svým jednáním u skutku I.-XI. uvedených v rozsudku porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem. Soud tak v rámci hodnocení důkazů provedených v hlavním líčení učinil nesprávný závěr o vině obžalovaného, když nesprávně vyhodnotil subjektivní stránku skutku I.-XI. uvedených v rozsudku ve vztahu k jednání osoby obžalovaného. Zároveň i některá skutková zjištění uvedená v rozsudku nejsou správná. Soud prvního stupně dále zamítl a neprovedl důkazy navržené obhajobou, které měly prokázat důvody, proč obžalovaný Z. nebyl schopen plnit své závazky vůči poškozeným. Obžalovaný P. Z. před vzetím do vazby podnikal jako osoba samostatně výdělečně činná v oblasti stavebnictví. Skutky I., III., IV., VII., IX., XI., uvedené v rozsudku, bezprostředně souvisí s podnikatelskou činností obžalovaného, dva ze skutků spočívají ve snaze obžalovaného zprostředkovat koupi bytu a dva ze skutků souvisí s pořízením motorových vozidel. Obžalovaný dále rekapituluje jednotlivé skutky. Závěrem obžalovaný prostřednictvím obhájce shrnul, že obhajoba má za to, že obžalovaný P. Z. ve vztahu k šesti skutkům souvisejícím s jeho podnikatelskou činností v oblasti stavebnictví nekonal se záměrem úmyslně poškodit osoby vedené v tomto trestním řízení jako poškozené. Obhajoba má za to, že obžalovaný P. Z. selhal jako podnikatel, když nedokázal objektivně odhadnout rizika spojená s velkým množstvím obchodních závazků, které ve své době uzavřel. Nutné je na tomto místě také zopakovat a zdůraznit, že chování a konání obžalovaného Z. bylo v předmětné době hluboce a zásadně negativně ovlivňováno osobou J. S., který měl, dle vyjádření obžalovaného a svědků, dlouhodobě vyvíjet psychický a fyzický nátlak na obžalovaného s cílem inkasovat od obžalovaného finanční částky. Konání obžalovaného tak bylo důsledkem jeho závažného manažerského selhání v kombinaci s protiprávním nátlakem osoby J. S. na obžalovaného. Obžalovaný několikrát již podal trestní oznámení proti osobě J. S.. Obžalovaný se snažil, v rámci svých možností, dostát svým závazkům. Obžalovaný lituje skutečnosti, že nebyl schopen splnit své povinnosti, je ale připraven učinit vše, aby tyto závazky vypořádal. Obhajoba má za to, že v průběhu trestního řízení nebyl prokázán úmysl obžalovaného spáchat trestný čin podvodu ani v jednom ze skutku popsanych v rozsudku, a obhajoba má tedy za to, že ani jeden ze skutků uvedených v rozsudku není trestným činem. Obžalovaný navrhl, aby Městský soud v Praze jako soud odvolací rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 sp. zn. 46 T 41/2015 ze dne 24. května 2018 zrušil a obžalovaného zcela zprostil obžaloby.

Městský soud v Praze jako soud odvolací ve smyslu § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost odvoláním napadených výroků rozsudku obvodního soudu z hlediska vytýkaných vad a stejně tak i správnost postupu řízení, které napadenému rozsudku předcházelo a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného není důvodné.

Pokud jde o procesní stránku, nebyly zjištěny žádné procesní vady řízení, které by předcházely vyhlášení napadeného rozsudku a Městský soud v Praze jako soud odvolací nedospěl k závěru, že by zde byl důvod uvedený v § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu pro zrušení rozsudku, kdy koneckonců ani odvolatel takovéto vady řízení nalézacímu soudu přímo nevytýkal.

Ze spisového materiálu je patrné, že z hlediska ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu nalézací soud provedl všechny potřebné a reálně dostupné důkazy, které mohly k objasnění skutkového stavu věci přispět a vytvořil si tak patřičný skutkový základ pro svoje rozhodnutí. Okolnosti svědčící proti obžalovanému byly objasňovány se stejnou pečlivostí jako okolnosti svědčící v jeho prospěch, při hodnocení shromážděných důkazů obvodní soud následně postupoval tak, jak mu

ukládá ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, tedy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na odpovědném uvážení všech okolností případu jednotlivě, v jejich souhrnu i ve všech relevantních vzájemných souvislostech a jeho zhodnocení pak vyústilo správně ve výrok o vině obžalovaného. Jestliže nalézací soud v souladu s jednou ze stěžejních zásad trestního řízení, zásadou volného hodnocení důkazů, dospěl k výše uvedenému verdiktu s tím, že provedené důkazy mu k bezpečnému prokázání viny ve smyslu napadeného rozsudku plně postačují, nemohl městský soud do této individuální rozhodovací pravomoci a individuální odpovědnosti obvodního soudu za spravedlivé a zákonné rozhodnutí jakkoliv zasahovat, shledal-li dokazování úplným a zároveň zjistil-li, že při analýze důkazního materiálu bylo postupováno podle shora citovaného procesního ustanovení. Odvolací soud by nemohl podle § 258 odst. 1 písm. b) tr. řádu napadený rozsudek zrušit ani tehdy, kdyby snad sám na základě svého vlastního přesvědčení event. chtěl některé důkazy hodnotit s jinými reálně v úvahu přicházejícími závěry. Hodnocení důkazů výlučně spadá do domény toho soudu, před kterým jsou důkazy prováděny, tj. soudu prvního stupně a odvolací soud, jak plyne z ustanovení § 263 odst. 7 tr. řádu, je tímto hodnocením vázán, pokud rozbor důkazů je proveden v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, k čemuž v daném případě nepochybně došlo. Obžalovaný navíc v rámci veřejného zasedání o odvolání provedení žádných nových důkazů nenavrhoval.

Pokud jde o tvrzení odvolatele, že soud prvního stupně zamítl a neprovedl důkazy navržené obhajobou, které měly prokázat důvody, proč obžalovaný Z. nebyl schopen plnit své závazky vůči poškozeným, lze k tomu uvést, že nalézací soud se s těmito návrhy vypořádal v části 21 odůvodnění rozsudku. Nalézací soud vysvětlil, že zamítl návrh na doplnění dokazování učiněný obhájcem obžalovaného, kdy tento navrhoval vyslechnout dále jako svědka J. Z., Z. Ch., H. J. a M. K. a dále navrhoval vypracování revizního znaleckého posudku k posouzení duševního stavu obžalovaného, protože rodinné, majetkové a pracovní poměry obžalovaného včetně jeho podnikatelské činnosti i vliv J. S. na osobu obžalovaného již byly popsány svědeckými výpověďmi L. Z., M. T., O. K. a M. Č., takže další výsledky k tomu již shledal nadbytečnými. Jako důvodný nebyl shledán ani návrh na vypracování revizního znaleckého posudku, když ve znaleckém posudku k posouzení duševního stavu obžalovaného, který byl u hlavního líčení se souhlasem stran čten, nebyly shledány žádné nejasnosti a ohledně jeho závěrů žádné pochybnosti. S citovanými závěry nalézacího soudu se soud odvolací ztotožňuje a považuje za správné. Soud prvního stupně k návrhu obhajoby u hlavního líčení vyslýchal svědky, kteří vypovídali o poměrech obžalovaného v rozhodné době a o vlivu J. S. na osobu obžalovaného a v tomto kontextu byli vyslechnuti svědci L. Z., O. K., M. T. a M. Č., jejichž tvrzení uvádí soud prvního stupně v části 18 odůvodnění rozsudku. Návrh na vypracování revizního znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie rovněž nemohl obstát, když v hlavním líčení jako důkaz provedený znalecký posudek byl hodnocen jako správný, jasný a úplný a pouhá skutečnost, že obžalovaný se závěry tohoto posudku nesouhlasí, tak nemůže procesně zdůvodnit nutnost vyhotovení v posudku nového.

Nalézací soud se v rámci odůvodnění svého rozsudku s obsahem provedených důkazů řádně vypořádal, jeho závěry jsou logické a mají oporu v provedeném dokazování. Je třeba plně akceptovat, že prvostupňový soud o trestné činnosti obžalovaného žádné pochybnosti nemá, když bezpečný základ pro svá skutková zjištění a pro závěr o vině stran zmíněného jednání získal po racionálním logickém zhodnocení před ním provedených důkazů, zejména výsledku množství svědků, přečtením úředních záznamů o podaných vysvětleních postupem podle § 211 odst. 6 tr. řádu a především množství listinných důkazů. Odvolací soud se s logickým odůvodněním napadeného rozhodnutí ztotožňuje.

Pokud se týká námitek vyslovených obžalovaným v odůvodnění odvolání, tyto nemohou obstát. Odvolací soud při respektu k právu obžalovaného hájit se způsobem, jaký uzná za vhodný

upozorňuje, že tvrzení, že u jednotlivých skutků nebyla prokázána subjektivní stránka trestného činu nelze akceptovat, neboť z výsledků svědků ve vztahu k jednotlivým dílčím skutkům a listinných důkazů ve vztahu k jednotlivým dílčím skutkům bez jakýchkoliv pochybností vyplývá, že obžalovaný neměl úmysl jednotlivé uzavřené smlouvy či dohody splnit. Obžalovaný ve většině případů nejprve získal důvěru poškozených a pod více či méně smyšlenou legendou na nich vylákal buď finanční prostředky, anebo o věci. Tomu odpovídá i závěr znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, že u obžalovaného trvale převládá manipulativní chování k dosažení vlastních potřeb, obžalovaný má vysokou sociální inteligenci, kterou používá k manipulaci s ostatním ve prospěch svých potřeb¹. Z výpovědí jednotlivých poškozených, bylo zjištěno, že obžalovaný od nich převzal peníze pod různými legendami, jako je získání bytu (v případě poškozeného A. a R.), provedení různých prací (v případě poškozeného N., S., T.-R.), prodeje vozu (v případě poškozeného M.), uzavření leasingové smlouvy na dlouhodobý pronájem motorového vozidla (v případě poškozené společnosti RXXX XXXT a.s., FXXX xxxi II s.r.o.), potřeba půjčky (v případě poškozené L. a D.) a podobně. Poškození to, co jim bylo slíbeno, nezískali a ani zainvestované peníze jim nebyly vráceny, a to do současné doby. Poškození jednotlivě uváděli, jakým způsobem obžalovaného urgovali, ten se však stával nedostupným, případně vrácení peněz či provedení určitých prací oddaloval a nakonec se stal zcela nekontaktní. V rámci dokazování bylo bez pochybností zjištěno, že proti obžalovanému byla vedena celá řada exekucí, měl značné dluhy a nacházel se finančně v debaklové situaci. Obžalovaný nakonec uprchl do zahraničí, přičemž po návratu do České republiky se nijak nesnažil splatit své závazky, ale naopak si zajistil svoje vlastní bydlení a pořídil restauraci pro svoji manželku. Tvrzení obžalovaného o tom, že obžalovaný tedy chtěl a stále chce své závazky vyrovnat, považuje odvolací soud ve světle skutkových zjištění za zcela účelová a nevěrohodná. Obžalovaný svým prokázaným jednáním pod body I. až XI. jednotlivými dílčími skutky naplnil skutkovou podstatu pokračujícího zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písmeno d) tr. zákoníku, neboť sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a způsobil tak na cizím majetku značnou škodu, tedy škodu ve výši 4 363 080 Kč, která vysoce převyšuje hranici značné škody dle § 138 odst. 1 tr. zákoníku, již se rozumí škoda dosahující částky nejméně 500 000 Kč. Jak zjištěný výrok o vině, tak zvolenou právní kvalifikaci odvolací soud považuje za správnou.

Na základě podaného odvolání byl přezkoumán i výrok o uloženém trestu. Samotný účel trestu, který není v trestním zákoníku vyjádřen výslovně, vychází z relativních teorií, které kladou důraz na individuálně a generálně preventivní účinky trestu, přičemž při ukládání trestu je za zásadní hledisko považována závažnost spáchaného trestného činu. Pokud tedy jde o trest, bude základem pro posouzení jeho přiměřenosti a rozhodujícím kritériem pro jeho ukládání samotný spáchaný trestný čin, a to jeho povaha a závažnost. Objektivními znaky dané trestné činnosti jsou především význam chráněného zájmu, který byl spáchaným trestným činem dotčen, způsob provedení činu, jeho následky, okolnosti, za jakých byl čin spáchán, dále pak subjektivní vztah obžalovaného k vlastní trestné činnosti a osoba obžalovaného včetně jeho osobních, rodinných, majetkových a jiných poměrů. Co se týče povahy a závažnosti trestné činnosti spáchané obžalovanými, jde o typově výrazně společensky škodlivou trestnou činnost. Obžalovanému bylo třeba ukládat trest podle § 209 odst. 4 tr. zákoníku, za který tr. zákoník stanoví trest odnětí svobody v rozmezí 2 – 8 roků. Soud prvního stupně správně přihlédl i k době, která od spáchání trestného činu uplynula a k tomu, že na obžalovaného je nutno hledět jako na osobu bezúhonnou. Nicméně odvolací soud doplňuje, že škoda ve výši 4 363 080 Kč, kterou obžalovaný celkově způsobil je velmi vysoká a obžalovaný doposud na škodu ničeho neuhradil, přestože finanční prostředky po návratu z Anglie do České republiky měl, avšak investoval je do potřeb vlastních a své nejbližší rodiny. Způsobená škoda více než 8 × přesahuje hranici značné škody dle § 138 odst. 1 tr. zákoníku, již se rozumí škoda dosahující částky nejméně 500 000 Kč.

¹ strana 22 znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, číslo listu 258/svazek I. spisu

Rovněž nelze nezmínit i vyšší počet poškozených, které protiprávní jednání obžalovaného citelně zasáhlo na majetku. S ohledem na uvedené má odvolací soud za to, že bylo zcela na místě trest ukládat jako nepodmíněný, neboť podmínky pro podmíněný odklad výkonu trestu nebyly dány. Na obžalovaného lze sice hledět optikou fikce neodsouzení, avšak vzhledem k okolnostem případu a vzhledem k výši škody, jediným v úvahu přicházejícím trestem trest odnětí a to nepodmíněný. Vzhledem k výše uvedenému rozhodně není uložený trest 30 měsíců odnětí svobody trestem nepřiměřeně přísným. V souladu s ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný prvním soudem správně zařazen pro výkon trestu do věznice s ostrahou. Soud prvního stupně rovněž správně zavázal obžalovaného povinností nahradit jednotlivým poškozeným, kteří se řádně a včas připojili se svými nároky na náhradu škody, způsobenou škodu.

Vzhledem ke všem shora uvedeným skutečnostem bylo odvolání obžalovaného shledáno jako zcela nedůvodné a jako takové bylo zamítnuto.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není možno podat odvolání, lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 256e tr.ř.). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky (§ 265c tr.ř.). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci, na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce a nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, a dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr.ř.). Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů dovolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha dne 26. červenec 2018

Mgr. Petr Hovorka, v.r.
předseda senátu